

діяльності органу державного управління.

Водночас, у новій редакції Закону України «Про державну службу» не передбачено оцінювання діяльності державних службовців шляхом проведення атестації, а тільки запровадження удосконаленого механізму щорічного оцінювання діяльності державних службовців.

Отже, питання реформування системи оцінювання діяльності державних службовців визначено одним із пріоритетних в рамках загальної реформи управління персоналом на державній службі в Україні, що сьогодні реалізується шляхом імплементації найкращої практики у національне законодавство України.

Література:

1. Варакіна Н.О. Формальні методи оцінки персоналу як механізми управління кар'єрою державного службовця [Електронний ресурс] / Н.О.Варакіна // – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua>.

2. Канавець М. Служба персоналу як суб'єкт стратегічного управління людськими ресурсами державного органу / М Канавець, А. Кукуля // - Вісн. держ. Служби України. 2013 - №1. С. 24-40.

Людмила ГОВОРОВА

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: д.е.н., професор кафедри менеджменту та публічного управління Микитюк П. П.)

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ МІСТ

Попри окремі здобутки у сфері реформування української економіки та суспільного розвитку, в містах залишається невирішеними такі проблеми: високий рівень безробіття; поглиблення диференціації населення за рівнем та якістю його життя; брак житла; нераціональне використання обмежених ресурсів та спад у промисловості; перевантаження вулиць автотранспортом; загальне незадоволення ситуацією; неможливість суспільства контролювати дії влади та інше. Серед причин, що обумовили такий стан справ, слід виділити патерналізм значної частини населення, прагнення бізнес-структур отримати надприбутки, низьку ефективність діяльності органів місцевого самоврядування та відсутність дієвих механізмів державного регулювання розвитком міст. виправити наявну ситуацію можна за

рахунок формування та реалізації національної стратегії розвитку міст.

Реалізація Стратегії передбачає регламентацію таких основних організаційно-технічних аспектів: пошук зацікавлених юридичних і фізичних осіб, матеріальних і фінансових ресурсів; підготовка і ухвалення (на відповідних рівнях) нормативних і директивних документів, необхідних для проведення перетворень; формування сприятливої громадської думки, забезпечення матеріальної і моральної зацікавленості кожної людини, яка може вплинути на досягнення кінцевих результатів; створення організаційних структур реалізації проектів, навчання фахівців роботі в нових умовах; контроль за виконанням планів і програм.

На підставі аналізу досвіду стратегічного управління міст Європи можна запропонувати наступні принципи розробки і реалізації Стратегії: принцип діяльності органів міського самоврядування в інтересах суспільно визнаних цілей і напрямків; принцип коректування цілей і напрямків розвитку міста; принцип суспільного партнерства і взаємодії органів міського самоврядування з жителями міста, громадськими організаціями, бізнесом, наукою; принцип трансформації стратегії в конкретні програми і поточні плани заходів (єдність між стратегією і тактикою в розвитку міста).

Відповідно до обраного сценарію і масштабів його реалізації, об'єктивно формулюються вимоги до якості людських ресурсів, управлінської, фінансової, транспортної інфраструктури міста, вимоги щодо змін у системі управління розвитком, змін в інвестиційній політиці та політиці взаємодії місцевої влади із зовнішнім середовищем. Це формує алгоритм поведінки місцевої влади.

Представники виконавчої влади та її апарат лишаються головним джерелом інформації як на етапі ініціювання стратегічних рішень, так і на стадії контролю за їх виконанням. У такому контексті засоби посилення ефективності прийняття рішень можуть бути такими:

- спеціальне вивчення проблем, що дозволить запропонувати певні цілі та рівні обслуговування;
- прив'язка стратегічних рішень, цілей і рівнів обслуговування до бюджетного процесу;
- використання досвіду громадян, наприклад, через спеціальні групи або громадські контрольні групи;
- уникнення втягнення в рутинну адміністративну роботу і, відповідно, недопущення втручання виконавчої влади в повсякденні питання ради, що призвело б до втрати часу, необхідного для розробки

політичних рішень;

– вимога до виконавчої влади подавати інформацію у формі, яка відповідає сучасним вимогам;

– створення річного календарного плану розробки стратегічних рішень, що допоможе спростити вирішення довготермінових проблем і виконання радою своїх функцій. Наприклад, кошторис поточних витрат, кошторис капіталовкладень, перевірка виконавчих органів, уточнення цілей громади - розгляд усіх цих проблем може відбуватися в установлені терміни;

– стабільної бази для роботи, у тому числі у вигляді робочої площі, центральної картотеки, секретарів, персоналу приймальні; встановлення незмінних годин роботи членів ради;

– зосередження уваги новообраних членів ради на процедурах розв'язання проблем міста, таких як бюджет та оподаткування, планування і визначення мети, діяльність комісій та інших аспектах міського самоврядування;

– проведення регулярних засідань, на які запрошуються головна посадова особа виконавчої влади та керівники управлінь з метою обговорення загальних питань керівництва програмою;

– організація участі громадськості в прийнятті рішень, наприклад, через районні ради або шляхом проведення слухань.

У результаті реалізації Стратегії будуть забезпечені такі соціальні вигоди для суспільства, як удосконалення сфер зайнятості, соціальної інфраструктури, покращення житлових умов, місць відпочинку, транспортного забезпечення, підтримання архітектурно-художніх, естетичних та культурних цінностей. Економічна ефективність досягається за рахунок-оптимального використання всіх видів ресурсів, шляхом найдодільнішого розміщення житлової забудови, виробництва, об'єктів культурно-побутового обслуговування.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. 1) під час розробки та реалізації Стратегії слід дотримуватись рекомендацій провідних науковців і практиків; 2) вона закріплює перелік довгострокових дій, які можуть коригуватися по мірі зміни соціально-економічної, політичної та інших ситуації в країні (світі) і зважаючи на результативність здійснюваних заходів; 3) Стратегія складається із семи структурних елементів, кожний з яких орієнтований на позитивний кінцевий результат; 4) вона має бути реалізована у три етапи, кожний з яких передбачає досягнення відповідних цілей; 5) Стратегія визначає основні напрями розвитку міст на перспективу; 6)

продовження наукових розвідок за даною проблематикою сприятиме подальшому розвитку міст і, на цій основі, підвищенню рівня та якості життя городян.

Ольга ГОВОРЧЕНКО

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник к.н.держ.упр., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Петриків А.В.)

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ НАДАННЯ АІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ОРГАНАМИ ЮСТИЦІЇ

В умовах розбудови України як правової демократичної держави важливе значення має вдосконалення системи надання адміністративних послуг, які надаються органами юстиції у сферах державної реєстрації актів цивільного стану, речових прав на нерухоме майно, юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, легалізації громадських об'єднань та друкованих засобів масової інформації.

Адміністративні послуги є реалізацією функцій державного управління, які спрямовують відповідні ресурси і зусилля своїх співробітників на виконання певних завдань. Метою адміністративної послуги є надання кінцевого результату, що задовольняє споживача в певній сфері діяльності. Задоволеність громадян певним набором адміністративних послуг і відсутність надмірної участі держави в цьому процесі можуть значно поліпшити сьогодишній рівень взаємодії між ними [3, с.104].

Якщо говорити в цілому про державний сектор, то слід підкреслити, що його реформування в рамках адміністративної реформи та процесу децентралізації є спробою зменшити витрати держави, збільшити ефективність ухвалення адміністративних рішень і підвищити якісний рівень надання адміністративних послуг.

Безумовно, для поліпшення показників якості надання послуг, необхідний тривалий період часу і система аналізу результативності зворотного зв'язку із споживачами цих послуг.

Що ж до технологічного аспекту, то тут слід зазначити безумовне підвищення якісного рівня надання адміністративних послуг шляхом впровадження електронного уряду, отримання споживачами максимальної кількості інформації через мережу Інтернет, прискорення